

На давній мотив

Леся Українка

- На добридень, ти моя голубко!
"На добридень, мій коханий друже!"
- Що ж сьогодні снилось тобі, любко?
"Сон приснився, та дивненький дуже".

- Що ж за диво снилось тобі, мила?
"Мені снились білії лелії..."
- Тішся, мила, бо лелія біла -
Квітка чистої та любові надії!

"Мені снились білії лелії,
Що хитались в місячному світлі,
Мов гадали чарівнії мрії,
І пишались гордії, розквітлі.

І сяли дивною красою,
Мов непевні, чарівничі квіти,
І блищали ясною росою,
Що горіла, наче самоцвіти.

Приступила я до квітів ближче, -
Всі лелії раптом затремтіли,
Почали хилитись нижче, нижче
Та й пожовкли, далі почорніли.

І з лелій тих чорних поспадали
Всі блискучі самоцвітні роси,
На травиці схилених лежали,
Наче дрібні та ряснії сльози..."

- Дивний сон твій, любко моя гожа...
А мені червоні снились рожі.
"Тішся, милий, бо червона рожка -
То кохання квітка та розкоші!"

- Мені снилося: червоні рожі
Пломеніли в промені злотистім

І були на райські квіти схожі,
Запашнії, з листячком барвистим.

Так чудово рожі паленіли
Від кохання й радості ясної
І цвіли, тремтіли та горіли
Від жаги палкої, таємної.

Приступив я до одної рожі,
Пригорнуть хотів я до серденька.
Зблідли раптом рожі прехороші
І найкраща роженька ясненька.

Та й умилась буйною росою
Та моя найкраща рожка мила,
Мов підтята гострою косою,
Полягла мені до ніг, змарніла...

Засмутилась пара молоденька,
Зрозуміти снів своїх не може
І додому поверта смутненька.
Дай їм, боже, щоб було все гоже!..